

תת"ע 7726/08/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד מנאע

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7726-08-19 מדינת ישראל נ' מוחמד מנאע
תיק חיצוני: 10154135924

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד מנאע

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שהניתן בהיעדר הנאשם.

הנאשם טוען כי לא ידע אודות הדיון, כי לא קיבל הודעה אודות דבר הדואר הממתין לו וכי ניתן להניח כי דבר הדואר הגיע לאדם אחר ממשפחתו בעל אותו שם זהה, שכן קיימים יותר מ-60 אנשים בעלי שם זהה בכפרו. כן טוען הנאשם כי קיים פגן במתן הדו"ח וסיכויי הגנתו טובים.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי דבר הדואר חזר בציון "לא דרש", המהווה הזמנה כדין והנאשם לא פירט את טענות הגנתו לגופו של עניין, כפי הנדרש.

דין הבקשה להידחות

ההזמנה נשלחה לאותה כתובת אותה ציין הנאשם בבקשתו להישפט, לרבות מספר תא הדואר אותו ציין בבקשתו הנוכחית ולרבות ציון מספר תעודת הזהות שלו על גבי דבר הדואר, וחזרה בציון לא נדרש. די בכך על מנת להקים את חזקת המסירה. אישור המסירה הקיים בתיק מציין את שם פקיד/ת הדואר וחתימתו.

על מנת לתמוך בטענותיו בעניין, היה על הנאשם לערוך, לכל הפחות, בירור ראשוני בסוכנות הדואר הרלבנטית. אין לקבל טענות מעין אלה המועלות בעלמא וללא תימוכין. "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, [פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018)).

בנוסף, כפי העולה ממערכת נט המשפט, גזר הדין נשלח לנאשם ונחשב כנמסר לו בתאריך 21.10.19 לאחר שהיא סרב לקבלו ודבר הדואר הודבק על דלת ביתו. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם בטענתו הכללית כי הוא כופר בביצוע העבירה אין כדי לסייע לנאשם. "**לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו** (חשש לעיוות דין- א"ל), **במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה**" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

בעניין זה יש להוסיף ולציין את תגובתו הראשונית של הנאשם במעמד רישום הדו"ח: "באמת יש לי דיבורית **הרמתי את זה** (הראה לי את הטלפון), אתה צודק תעשה לי אי החזקת הגה בשתי ידיים" (ההדגשה שלי - א"ל). בתגובה זו יש כדי הודאה מלאה במיוחס לו שכן החזקת מכשיר הטלפון כמוה כשימוש בו (ר' רע"פ 10020/1 ברוך בן יוסף).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.